

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 15 grudnia 2008 r. wydanej w postępowaniu „CP 195/2007 — Abalon Hardwood Hessen GmbH”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 21 października 2008 r. wydaną w postępowaniu „Pomoc państwa N 512/2007 — Niemcy, Abalon Hardwood Hessen GmbH”, w której Komisja nie wniosła żadnych zastrzeżeń co do szeregu środków pomocowych przeznaczonych na budowę nowego tartaku, przyznanych na rzecz Abalon Hardwood Hessen GmbH — bezpośredniego konkurenta skarżącej — a także decyzję Komisji z dnia 15 grudnia 2008 r. — którą Komisja umorzyła toczące się przed nią w tej sprawie postępowanie odwoławcze CP 195/2007.

W uzasadnieniu swej skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

Po pierwsze zaskarżone decyzje naruszają art. 88 ust. 2 i 3 WE, a także rozporządzenie (WE) nr 659/1999⁽¹⁾, ponieważ dokonując oceny zgłoszonych środków pomocowych pozwana błędnie oceniła stan prawny istniejący na dzień zatwierdzenia pomocy, przez co doszło do wniosków sprzecznych z obowiązującym prawem.

W drugiej kolejności skarżąca podnosi — na wypadek, gdyby Sąd oddalił zarzut pierwszy — że pozwana naruszyła art. 88 ust. 3 WE oraz rozporządzenie nr 659/1999 przez to, że w odniesieniu do zgłoszonej pomocy prowadziła postępowanie na podstawie art. 4 rozporządzenia nr 659/1999, mimo iż pomoc ta została już przyznana.

Po trzecie pozwana naruszyła art. 88 ust. 2 i 3 WE przez to, że mimo wystąpienia poważnych trudności w zakresie oceny nie wszczęła ona formalnego postępowania dowodowego.

Po czwarte pozwana naruszyła ciężący na niej obowiązek starannego i bezstronnego rozpoznania sprawy, gdyż najwyraźniej w ogóle nie rozważyła ona szeregu istotnych argumentów podniesionych przez skarżącą.

Po piąte zaskarżone decyzje zawierają braki w uzasadnieniu.

Po szóste pozwana naruszyła prawo skarżącej do rzeczywistego uczestnictwa w postępowaniu, jako że nie poinformowała ona skarżącej o tym, jaki rodzaj postępowania został przez nią wybrany.

Po siódme pozwana naruszyła art. 87 ust. 1 i art. 88 ust. 3 WE poprzez błędne obliczenie wartości pomocy udzielonej w formie poręczeń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2009 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji

(Sprawa T-97/09)

(2009/C 129/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele): M. Lumma, wspomagany przez adwokata C. von Donata)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 8465 wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2008 r. zmniejszającej wysokość pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz realizacji (w latach 1994–1999) celu 1 programu operacyjnego dotyczącego kraju związkowego Saksonii w Republice Federalnej Niemiec, przyznanej na podstawie decyzji Komisji C(94) 1939/4 z dnia 5 sierpnia 1994 r., decyzji Komisji C(94) 2273/4 z dnia 22 sierpnia 1994 r. oraz decyzji Komisji C(94) 1425 z dnia 6 września 1994 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2008) 8465 wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2008 r., na mocy której zmniejszono kwotę pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, przyznanej na rzecz realizacji celu 1 trzech programów operacyjnych dla obszaru kraju związkowego Saksonii w Republice Federalnej Niemiec (w latach 1994–1999).

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze nie istnieje żadna podstawa prawna zryczałtowania i ekstrapolacji korekt finansowych w latach 1994–1999, w których udzielane było wsparcie.

Po drugie zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88⁽¹⁾, gdyż nie zachodziły przesłanki zmniejszenia wysokości wypłat.

W szczególności Komisja błędnie zinterpretowała pojęcie „nieprawidłowości” i dokonała błędnych ustaleń w zakresie istotnych elementów stanu faktycznego. Nieprawidłowe ustalenia faktyczne były przyczyną licznych błędów w zakresie administracji i kontroli.

Strona skarżąca podnosi pomocniczo, że Komisja nie skorzystała z uprawnień dyskrecjonalnych przysługujących jej na mocy art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88. Korekty kwot zryczałtowanych były niewspółmierne, a ekstrapolację przeprowadzono w sposób niepoprawny.

Ponadto skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia. Nie można bowiem wywnioskować z niego, w jaki sposób i na jakiej podstawie ustalono wysokość zastosowanych ryczałtów.

Strona skarżąca podnosi wreszcie, że pozwana naruszyła zasadę partnerstwa, gdyż pomimo potwierdzenia w umowie administracyjnej prawidłowości funkcjonowania systemu administracji i kontroli, w zaskarżonej decyzji powołuje się ona na liczne wady tych systemów.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2009 r. — Ravensburger przeciwko OHIM — Educa Borrás (MEMORY)

(Sprawa T-108/09)

(2009/C 129/27)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ravensburger AG (Ravensburg, Niemcy) (przedstawiciele: R. Kunze, adwokat i solicitor oraz G. Würtenberger, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Educa Borrás S.A. (Sant Quirze del Valles, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 stycznia 2009 r. w sprawie R 305/2008-2; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „MENORY” dla towarów z klas 9 i 28

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Educa Borrás S.A.

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust 1 lit. b) i c) w związku z art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, że słowo „memory” miało charakter opisowy oraz że było pozbawione charakteru odróżniającego w okresie, kiedy toczyło się postępowanie w sprawie unieważnienia, a tym samym w sposób błędny nie uznała, że należało wziąć pod uwagę jedynie okoliczności, jakie zostały przedstawione w czasie dokonywania rejestracji rozpatrywanego znaku towarowego; naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 40/94, ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, iż używanie słowa „memory” miało charakter opisowy, opierając się jedynie na dwóch przypadkach tego używania we Wspólnocie Europejskiej i nie ustalając dogłębniej czy przypadki te odnosiły się do używania o charakterze opisowym, a tym samym nie uwzględniła ona długoterminowego i niekwestionowanego używania rozpatrywanego znaku towarowego zarejestrowanego dla gier wprowadzanych na konkurencyjny nastawiony na konsumenta rynek. Izba Odwoławcza błędnie oparła swoją decyzję, która potwierdzała opisowy charakter i brak charakteru odróżniającego rozpatrywanego zarejestrowanego znaku towarowego na niezbadanych i pochodzących z krajów z poza Unii Europejskiej źródłach; naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, że Izba odwoławcza naruszyła prawo odmawiając uwzględnienia złożonego przez skarżącą wniosku o przeprowadzenie postępowania ustnego.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2009 r. — PromoCell bioscience alive przeciwko OHIM (SupplementPack)

(Sprawa T-113/09)

(2009/C 129/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Heidelberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Mende)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie R 996/2008-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.